

Un scut antirachetă pentru Europa

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2014 referitoare la un scut antirachetă pentru Europa și la implicațiile sale politice și strategice (2013/2170(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 222 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
 - având în vedere articolul 24 și articolul 42 alineatul (2) din TUE, articolele 122 și 196 din TFUE și Declarația nr. 37 privind articolul 222 din TFUE,
 - având în vedere Strategia europeană de securitate adoptată de Consiliul European la 12 decembrie 2003, precum și raportul privind punerea sa în aplicare aprobat de Consiliul European din 11 și 12 decembrie 2008,
 - având în vedere Strategia de securitate internă a Uniunii Europene adoptată de Consiliul European din 25 și 26 martie 2010,
 - având în vedere Concluziile Consiliului European din 19 decembrie 2013 privind politica comună de securitate și apărare,
 - având în vedere Conceptul strategic privind apărarea și securitatea membrilor Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, adoptat la Summitul NATO de la Lisabona din 19 și 20 noiembrie 2010,
 - având în vedere Declarația Summitului de la Chicago prezentată de șefii de stat și de guvern care au luat parte la reuniunea Consiliului Atlanticului de Nord de la Chicago din 20 mai 2012,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0109/2014),
- A. întrucât problema apărării împotriva rachetelor balistice (BMD) a fost deja ridicată în trecut, dar a devenit mai de actualitate în ultimii ani din cauza înmulțirii amenințărilor în urma proliferării armelor nucleare și a altor arme de distrugere în masă și a proliferării rachetelor balistice căreia NATO și aliații săi europeni trebuie să îi poată răspunde în mod eficace;
- B. întrucât apărarea împotriva atacurilor cu rachete balistice și de alt tip poate constitui o evoluție pozitivă a securității europene în contextul unei dinamici rapide observate la nivelul securității internaționale, mai mulți actori statali și nestatali dezvoltând tehnologii aferente rachetelor și diverse capacități de apărare chimică, biologică, radiologică și nucleară (CBRN) care au potențialul de a atinge teritoriul european;
- C. întrucât NATO elaborează un sistem de apărare împotriva rachetelor balistice pentru a-și îndeplini sarcina de bază de apărare colectivă, vizând să asigure acoperire și protecție

deplină pentru toate populațiile, teritoriile și forțele europene membre ale NATO împotriva amenințărilor tot mai intense prezentate de proliferarea rachetelor balistice;

- D. întrucât contribuția principală a SUA la apărarea împotriva rachetelor balistice o reprezintă confirmarea angajamentului său față de NATO și față de securitatea Europei și a aliaților acesteia și întrucât trebuie subliniată importanța legăturii transatlantice, în România fiind plasate deja instalații, urmând să fie plasate în viitorul apropiat instalații și în Polonia;
- E. întrucât politica de securitate și apărare comună se va dezvolta în deplină complementaritate cu NATO, în cadrul de parteneriat strategic convenit între UE și NATO și confirmat de Consiliul European la 19 decembrie 2013,
1. susține că, odată cu dezvoltarea și implementarea tehnologiilor de apărare împotriva rachetelor balistice, o nouă dinamică ia naștere în aria securității europene, ceea ce obligă statele membre să țină seama de implicațiile pentru securitatea lor a apărării împotriva rachetelor balistice;
 2. reamintește că măsurile de apărare împotriva rachetelor balistice adoptate de NATO sunt elaborate și întocmite astfel încât să apere statele membre ale organizației de eventuale atacuri cu rachete balistice; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să urmărească un parteneriat strategic cu NATO, ținând seama de problema apărării împotriva rachetelor balistice, ceea ce ar trebui să aibă ca rezultat acoperirea integrală și protecția tuturor statelor membre ale UE, evitându-se astfel situația în care acestora li s-ar conferi grade diferite de securitate, sub orice aspect;
 3. salută realizarea capacității intermediare a NATO de protecție împotriva rachetelor balistice, care va asigura acoperire maximă în limita mijloacelor disponibile pentru apărarea împotriva atacurilor cu rachete balistice a populațiilor, teritoriilor și a forțelor din statele membre ale NATO situate în partea de sud a Europei; salută, de asemenea, obiectivul de a asigura până la sfârșitul deceniului acoperire și protecție depline pentru statele membre ale NATO din Europa;
 4. subliniază faptul că inițiativele UE, precum punerea în comun și partajarea, pot contribui la consolidarea cooperării statelor membre în sfera apărării împotriva rachetelor balistice, precum și la desfășurarea de lucrări comune de cercetare și dezvoltare; observă că, pe termen lung, această cooperare ar putea duce la o consolidare și mai puternică a industriei europene de apărare;
 5. solicită Serviciului European de Acțiune Externă, Comisiei, Agenției Europene de Apărare și Consiliului să includă aspecte legate de apărarea împotriva rachetelor balistice în viitoarele strategii, studii și cărți albe din domeniul securității;
 6. subliniază faptul că, din cauza crizei financiare și a reducerilor bugetare, nu sunt folosite destule resurse pentru a menține capabilități de apărare suficiente, ceea ce conduce la reducerea capabilităților și a capacității industriale militare ale UE;
 7. subliniază că planul NATO de apărare împotriva rachetelor balistice nu este în niciun caz îndreptat împotriva Rusiei și că NATO este dispusă să coopereze cu Rusia pe baza principiului cooperării între două sisteme independente de apărare împotriva rachetelor - sistemul BMD al NATO și sistemul Rusiei; subliniază faptul că, deși o colaborare

efectivă cu Rusia poate aduce beneficii reale, aceasta trebuie urmărită pe baza unei reciprocități și a unei transparențe depline, întrucât întărirea încrederii reciproce este esențială pentru dezvoltarea treptată a acestei colaborări; observă în acest sens că deplasarea rachetelor rusești mai aproape de frontierele NATO și ale UE este o măsură contraproductivă;

8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare a NATO și Secretarului General al NATO.